

Konti; der afskrives jo efter de indkomne Beløb.

Deuntzer: Jeg tror, det ærede Medlem noget misforstaar Forholdet. Denne $\frac{1}{2}$ Procent, som betales, for saa vidt Laanet overstiger Halvdelen af Vurderingssummen, er en ganske ekstraordinær Præstation. Det er derfor bestemt i Statutterne, hvorledes der skal gøres Regnskab for den. Det nærmere Forhold i saa Henseende kender jeg ikke, jeg ved ikke, hvorvidt man holder den paa en særlig Konto eller ej. Men vist er det, at det er en ganske særlig Post, kun vedkommende Debitorer, som har laant over Halvdelen af Vurderingssummen, som til sin Tid enten bliver tilbagebetalt disse Debitorer kontant eller bliver afskrevet paa deres Laan. Den falder ganske bort af sig selv, efterhaanden som Laanene gaar ned under Halvdelen af Vurderingssummen.

Niels Rasmussen: Det yderligere Indskud til Reservefonden af den halve Procent af det omtalte overskydende Beløb er formentlig i sin Tid opstaaet paa den Maade, at man har betragtet den som en Risikopræmie, og hvis jeg ikke husker fejl, er det ogsaa udtalt ved Sagens Forelæggelse her i Tinget, at den maatte betragtes saaledes. Det er selvfølgelig kun en Risikopræmie for Obligationsejerne; der kan ikke være Tale om andres Risiko i dette Forhold, og hvis Forholdet er det — og det har det jo været —, at Beløbet er indbetalt til Reservefonden, mener jeg stadig, at saa kan man ikke ved nogen Lovgivningsakt igen berøve Obligationsejerne denne derved erhvervede Ret, medmindre man giver dem Erstatning under en eller anden Form. Det er ikke det, der er Spørgsmaalet i Sagen, at Forpligtelsen til at betale den halve Procent falder bort efterhaanden for alle Laantagerne; vi ved godt, at saa snart de kommer under de 50 pCt, er den borte, og hvad første Serie angaar, er vel Forpligtelsen for længe siden faldet bort; men derved er Serien jo ikke afviklet.

Deuntzer: Jeg synes dog, at naar en Risiko anses for ikke tilstedeværende, hvilket jo maa være Meningen her, og naar man er klar over, at den halve Procent bør falde bort, saa er der virkelig ingen, der har Krav paa, at den vedblivende skal opkræves. Jeg tror, at Motiverne til Forslaget og den Fremstilling og Begrundelse, vi har faaet af det, tyde-

ligt viser, at der er ikke mere Tale om nogen Risiko i den Henseende, og det er mig umuligt at se, at man kan forlange, at der stadig skal betales en Risikopræmie af Panter, paa hvilke man erkender, at der ikke er nogen særlig Risiko.

Niels Rasmussen: Det, som vi kalder en Risikopræmie, gælder jo kun for den Del af Laanet, som overstiger 50 pCt. af Vurderingssummen, og lige saa vist, som man har anset det for at være en Risikopræmie i sin Tid, da Foreningen blev stiftet, lige saa vist har man Lov til at fastholde det Synspunkt endnu den Dag i Dag. Men det er egentlig slet ikke det, der er Spørgsmaalet. Her er Spørgsmaalet det, om en Obligationsejer, som har faaet en vis Ret efter sin Obligation, kan miste denne Ret ad Administrationens eller Lovgivningsmagtens Vej, uden at man giver ham fuld Erstatning for denne Rettighed. Det er Spørgsmaalet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 35 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Efter Anmodning skal jeg derefter sætte den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag under Behandling.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Fiskerilaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 125, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 525).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Ole Hansen): Som det fremgaar af Betænkningen, mener adskillige Medlemmer af Udvalget, at det vilde have været heldigere, om Regeringen i Stedet for at fremsætte det foreliggende Lovforslag havde indskrænket sig til at søge en mindre Bevilling til for indevæ-